

Pozdravljeni!

Sem Kaja, študentka slovenščine, in trenutno sem ... v karanteni, tako kot Vi. Po nekem čudnem naključju smo skoraj čez noč, vsi prej tako različni, postali skoraj izenačeni – vsi ujeti. Vi ne smete ven, mi, mladi ne smemo v šolo ... Za nas je to res nenavadna situacija, zato se zanašamo na računalnike, da se vidimo s prijatelji, da se učimo in da izvemo, kaj se dogaja. Vi imate drugačne vire informacij: imate izkušnje, ki pridejo z leti. Toliko ste že doživeli, se toliko naučili, spoznali toliko različnih ljudi, toliko sanjali in zdaj, ko je toliko časa, si lahko pripovedujete toliko različnih zgodb!

Če že moram, tako kot vsi, biti cele dneve in tedne samo doma, sem hvaležna, da imam dom, da lahko, medtem ko Vam pišem to pismo, sedim na svežem zraku in uživam v petju ptic, hvaležna sem, da imam ob sebi ljudi, da nisem sama in da lahko gremo čez to skupaj.

Ne vem točno, kdo bo bral to pismo, ne vem, kakšna je Vaša zgodba in ne vem, kdo je zdaj z Vami. Ampak če zdaj, ta trenutek, pomislite, ste prav gotovo lahko tudi Vi hvaležni za kakšno drobno stvar, kakšen droben trenutek. Poskusite na to pomisliti vsako jutro in naj vas spremlja skozi dan vse do konca karantene.

Želim Vam vse dobro in Vas toplo pozdravljam,

Kaja Nakani